

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Publii Terentii Comoediae sex

Terentius Afer, Publius

Francofordiae ad Oderam, 1606

Actvs II. Scena I.

[urn:nbn:de:bsz:31-139622](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-139622)

PHORMIONIS.

Satin' sic est? Ge. non. An quid si sic? Ge. propemodum. An qui si sic? Ge. sat est:

Hem istuc serua, & verbum verbo, par pari vt respondetas,

Ne te iratus suis seuis dictis protelet. An. scio.

Ge. Vi coactum te esse inuitum, lege, iudico, tenese?

Sed quis hic est senex, quem video in vltima platea? An. ipse est?

Non possum adesse. Ge. ah, quid agis? quò abis? An. tiphò? mane,

Mane inquã A. egomet me noui, & peccatũ meum: Vobis commendo Phanium, & vitam meam.

Ph. quid nunc fiet? Ge. tu iam lites audies:

Ego plectar pendens, nisi quid me fefellerit.

Sed quod modo hic nos Antiphonem monuimus,

Id nosmetiplos facere oportet Phædria.

P. Aufer mihi oportet quin tu, quod faciã impera.

Ge. Meministi' olim vt fuerat vestra oratio

In re incipiunda ad defendendam noxiam?

Iustam illam causam facilem, vincibilem, optumã?

Ph. Memini Ge. hem, nunc ipsa est opus, aut si quid potes

Meliore & callidiorè. Ph. fiet seduld.

Ge. Nunc prior adito tu? ego in insidijs hic ero

Succenimriatus si quid deficies Ph. age.

ACTVS II SCENA I.

Tambici quadrati acatalectici & senarij.

DE-

ACTVS

DE MIPI

P

Vine tantè

Nec mirum repper

finalatem

terri saltem uan

Costa

litas, Ge, vix tand

quam longum rep

terri. Ge. at que rep

huciamet mihi?

indespon. den co. egit,

Ph. Nam scitem, i

nesdigi,

Etiam si hoc agerit?

pratum: sine.

Abortum est quid

incredibile hoc n

q. fortissimas, aut

dim consistere.

quidrem O M N

occurrit, sum m

liberi sexum oport

nam ferant:

rida, damna, cxi

gites,

u. his peccatum, an

filia.

ACTVS II. SCENA I.

DE MIPHO Senex GETA,
PHÆDRIA.

I Tāne tandē vxorē duxit Antipho iniussu meo? *Si corripias*
Nec mecum imperiū, age, mitto imperium: non *ita, trochai*
simulratem meam *cus est.*

Reuereri saltem? non pudere? ô facinus audax,
Geta

Monitor, Ge. vix tandem, D. quid mihi dicent? aut
quam causam reperient?

Demiror. Ge. atqui reperi iam: aliud cura. D. annē
hoc dicent mihi?

Inuitus feci. lex coëgit, audio & fateor, G. places.

De. Verum scientem, tacitum, causam tradere ad-
uersarijs,

Etiāne id lex coëgit? Ph. illud durum Ge. ego ex-
pediam: sine.

De. Incertum est quid agam, quia præter spem atq;
incredibile hoc mihi obtigit.

Ita sum irritatus, animum vt nequeam ad cogitan-
dum instituere.

Quamobrem O M N E S C V M secundæ res sunt
mxuame, tum maxumē

Meditari secum oportet, quo pacto aduersam ærū-
nam ferant:

Pericla, damna, exilia, peregrè rediens semper co-
gites,

Aut filij peccatum, aut vxoris mortem, aut mortem
filix. Com-

PHORMIONIS.

Communia esse hæc, fieri posse: vt ne quid animo
sit nouum.

Quicquid præter spem eueniat, omne id deputare
esse in lucro.

Ge. O Phædria, incredibile est, quanto herum an-
teco sapientia.

Locus ele-
gantissimus
serus.

Meditata sunt omnia mea incommoda, herus si re-
dierit:

Molendum vsq; in pristino: vapulandum: haben-
de compedes:

Opus ruri faciendum: horum nihil quicquam acci-
det animo nouum.

Quicquid præter spem eueniet, omne id deputabo
esse in lucro.

Sed quid cessas hominum adire, & blandè in prin-
cipio alloqui?

Senarij.

D. Phædriam mei fratris video filium mihi ire ob-
scure.

P. Mi patre salue. D. Salue. sed vbi est Antipho?

P. Saluom adueni. D. credo: hoc responde mihi.

P. Valet, hic est: sed sat in omnia ex sententia?

D. Vellem quidem. P. quid istuc? D. rogitas Phædriam?

Bonas me absente hic confecisset nuptias.

Ph. Eho, an tu id succenses nunc illi? G. d'artificem
probum.

D. Egone illi non succenseam? ipsum gestio dari

Mibi in conspectum nunc sua culpa vt sciat

Lencem patrem illum factum me esse acerrimum.

Ph. Atqui

ACTVS

Itaque mihi fecit

Et ecce autem se

non cogitavit, omni

liber in magna est, illi

ita illa adfert, hoc pr

libere coram fallit

et. Non ut hec ita

Phædria.

Si est patris, culpa

et opus ruri rei fa

in casum duo, que

et si equi fuerit malis

et si non malis fuerit

et non malis eam

Qui sepe propter ma

et propter ma

et non casum, se

et non quidem vider

et non plus tunc ve

et non ille fecit? Ph. si

si non liber alioq; po

si non est, non pater

si non tam tunc iura

si non Libere: sed ce

si non saluam te

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

si non casum saluam

ACTVS II. SCENA I.

Ph. Atqui nihil fecit patruæ, quod succenseas,
 De. Ecce autem similia omnia? omnes congruunt:
 Vnum cognoris, omnes noris. Ph. haud ita est
 D. Hic in noxia est, ille ad defendendâ causam adest, prudenter
 Cum illa abest, hic præsto est: tradūt operas mutuas. instituta æ
 Ge. Probe eorum facta imprudens depinxit senex. conomia,
 De. Nam ni hæc ita essent, cum illo haud stares vt in mala
 Phædria. causa non
 Ph. Si est patruæ, culpam vt Antipho in se admiserit, respondeat
 Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans: ipse Anti-
 Non causam dico, quum, quod meritus est ferat. pho ad quæ
 Sed si quis forte malitia fretus sua, res perti-
 Insidias nostræ fecit adolescentiæ, net ne per-
 Ac vicis: nostræne ea culpa est, an iudicum? turbatus rē
 Qui sepe propter inuidiam adimunt diuiti, tubet aliam
 Aut propter misericordiam addunt pauperi. bi.
 Ni. Nossem causam, crederem vera hunc loqui.
 De. An quisquam iudex est, qui possit noscere
 Tua iusta, vbi tute verbum non respondeas,
 Ita vt ille fecit? Ph. sumctus ado escentuli est
 Officium liberali: postquam ad iudices
 Ventum est, non potuit cogitata proloqui:
 Ita cum tum timidum ibi obstupefecit pudor.
 G Laudo hunc: sed cesso adire quamprimum senem
 Here salue: saluom te aduenisse gaudeo De. ob.
 Bone custos salue: columen vero familij,
 Cui commendauit filium hinc abiens mecum.

Expositula
 tio senis cū
 filio. Est q̄
 prudenter
 instituta æ
 conomia,
 vt in mala
 causa non
 respondeat
 ipse Anti-
 pho ad quæ
 res perti-
 net ne per-
 turbatus rē
 tubet aliam
 bi.

b Gc.

PHORMIONIS

Ge. Iam dudum te omnes nos accusare audio
 Immeritò, & me omnium horum immeritissimò.
 Nam quid me in hac re facere voluisti tibi?
 Seruom hominem causam orare leges non sinunt:
 Neq; testimonij dictio est, De. mitto omnia:
 Adde istuc: imprudens timuit adolescens, sino:
 Tu seruos: verum si cognata est maxume,
 Non fuit necesse habere, sed id quod lex iubet,
 Dotem daretis quæreret alium virum
 Qua ratione inopem petius ducebat domum?
 G. non ratio, verum argentum deerat. De. sumeret
 Alicundè. Ge. alicunde nihil est dictu facilius.
 De. Postremo, si nullo alio pacto, sænore.
 G. Hui, dixisti pulchre si quidem quisquam crederet
 Te vino. De. non, non sic futurum est, non potest,
 Egone illam cum illo vt patiar nuptam vnum diem?
 Nihil suaue meritum est, hominem commonstrarier
 Mihi istum volo, aut vbi habitet, demonstrarier.
 Ge. Nempe Phormionem. De. istum patronum mu-
 lieris.
 G. Iam faxo hic aderit. D. Antipho vbi nunc est?
 Ph. foris.
 D. Abi P bædria, eum require, atq; adduce huc. P. eo.
 Recta via equidem illuc. G. nempe ad Pamphilam.
 D. At ego Deos penatibus hinc salutarum domum
 Deuortar: inde ibo ad forum atq; aliquot mihi
 Amicos aduocabo, ad hanc rem qui assistent.

Vs

ACTVS II. SCENA II.

Vt ne imperatus sim, cum adueniat Phormio.

ACTVS II. SCENA II.

Trochaici octo. cata. præter duos extremos.

PHORMIO, GETA.

ITane patris aũ conspectum veritum hinc abijisse?
Ge. admodum.

Ph. Phanium relictam solam? Ge. sic. Ph. & iratum
senem? (redit:

G. Oppido. P. ad te summa solum Phormio rerum

Tute hoc intristi, tibi omne est exedendum: accin- Phormio-
gere. nu audaciã

Ge. Obsecro te. Ph. si rogabit. Ge. in te spes est. Ph. depingitur:
ecce te,

Quid si reddet? G. tu impulisti. P. sic opinor. G. sub-
ueni.

Ph. Cedò senem: iam instructa sunt mihi corde consi-
lia omnia,

Ge. Quid ages? Ph. quid vni nisi vt maneat Phanium,
atq; ex crimine hoc

Antiphonem eripiam, atq; in me omnem iram deri-
uem senis?

G. O vir fortis atq; amicus: verũ hoc sæpe Phormio
Vereor, ne isthæc fortitudo in neruum erumpat de-
niq; Ph. ab

Non ita est: factum est periculum, iam pedum visa
est via,

Quot me censes homines iam deuerberasse vsq; ad
necem b 2 Hoffi.